

faa at være af mere almindelig Natur. De gaa ikke ud paa at paavise, at der er mindre Grund til at vælge den foreslaaede Fremgangsmaade i dette Tilfælde, end der har været i tidligere foregaaende Tilfælde, men de ere egentlig mere rettede mod Principet i det Hele og altsaa forsaavidt nærmere rettede mod Loven af 2den Juli 1870. Thi det kan dog vistnok ikke bestrides, og i den Henseende kan jeg ganske henholde mig til det, den 1ste Landssthingsmand for 1ste Kreds (Krieger) bemærkede, at man, da denne Lov blev givet, vistnok forbandt den Tanke dermed, at man efterhaanden skulde komme til, at der kun blev een Amtstue i hver Amt. Man har ingenlunde stillet sig saaledes, at den Sag skulde tages under Overveelse, og saa kunde det ligesaa gjerne være, at man kom til det Resultat, at Amtstuen skulde bibeholdes, som at den skulde nedlægges. Det har sikkert ikke været Meningen med Loven; men Tanken har vistnok været den, som det ærede første Landssthingsmand for 1ste Kreds angav, at man efterhaanden skulde komme til, at der kun blev een Amtstue i hver Kreds. Jeg kan ligeledes ganske henholde mig til, hvad den samme Landssthingsmand yttrede med Hensyn til Oprettelsen af Filialer. Det er Noget, som Enhver kan sige sig selv, at der, naar man vil nedlægge disse Amtstuer, paa den anden Side maa gjøres Noget for Befolkningen. Jeg mener derfor, at de Betragtninger, der ere fremsatte, mere ere rettede mod Loven af 2den Juli 1870 end mod den Praxis, isølge hvilken de nærværende Lovforslag fremlægges. Der kan selvfølgelig ikke være det Mindste veien for, at give en Lov lydende paa, at en Amtstue ikke skal nedlægges; deri kan jeg ogsaa være enig med, hvad den nysnævnte Landssthingsmand yttrede, og jeg skal blot for at opløse dette yderligere minde om den berømte Lov om Nedlæggelsen af Kronborg Amtstue. Med Hensyn til denne Løb det fra Regjeringens Side i mange Aar stadigt forelagte Lovforslag netop paa, at Amtstuen ikke skulde nedlægges, saa i formel Henseende kan man lige saa gjerne sige det One som det Andet. Jeg kan derfor altsaa kun resumere det, jeg kunde have at yttre, derhen, at Regjeringen formener af være bleven i tro Overensstemmelse med den hidtil fulgte Praxis ved at forelægge disse Lovforslag og mener ikke at være gaaet derud over, men at der selvfølgelig ikke fra nogen Side eller i alt Fald ikke fra Regjeringens Side kan indvendes Noget imod, at dette Thing tager Sagen under alfidig Overveelse og i den Henseende henviser det til et Udvalg.

S. C. Nielsen: Jeg vil blot tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til, hvad min ærede Sidemand yttrede om, at jeg skulde have sagt, at denne Ordning med Filialer ikke var til videre Ulempe for Beboerne. Jeg kan ikke

bestemt erindre mine Ord, men jeg tror just ikke, det var det, jeg sagde. Jeg tror, at jeg om trent yttrede, at Forholdet vel kunde ordnes uden særlig Ulempe eller stor Ulempe for Beboerne. Jeg kom til denne Ytring og udtalte den netop af Hensyn til Forhandlingerne i forrige Sæssion, thi da blev det saa stærkt fremhævet, at en saadan Ordning vilde være til stor Ulempe for Beboerne. Ved nu at have set Instruxen for Kallundborg Amtstue, saa ligger deri aabenbart en Bestrebelse for at gjøre Forholdet saa lidet byrðende for Beboerne; som muligt. Jeg tror ogsaa nok, at jeg i forrige Sæssion udtalte, at det naturligvis vilde staa i Regjeringens Magt at formindste Ulemperne for Beboerne, og det tror jeg, at man har bestræbt sig for ved denne Instrux for Kallundborgs Amtstue, og jeg mener nok, at man med Hensyn til Beboerne har været heldig, men man har neppe været heldig med Hensyn til Forretningsgangen. Min Mening er altsaa den, at der kan lempes meget betydelig, og at der er bleven lempet meget betydelig med Hensyn til de Besværigheder, som Filialer synes at maatte medføre for Beboerne, men det er slet ikke min Mening, at denne Ordning ikke har nogen Ulempe for Beboerne, og for saa vidt er jeg enig med min ærede Sidemand.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Sagens Overgang til 2den Behandling

vedtoges enstemmigt med 39 Stemmer.

Dresing: Jeg tillader mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg bestaaende af 5 Medlemmer.

Da Ingen ønskede at udtale sig angaaende dette Forslag eller stillede noget andet, gik man til Afstemning, hvorved

Overnævnte Forslag af Dresing vedtoges enstemmigt med 38 Stemmer.

Rettelser.

- Sp. 131, L. 6 f. n.: „Dette Beløb“ læs: „Theaterkassens hele Beløb“.
 — 135, L. 24 f. o.: „1878, efter at“ læs: „1877, altsaa førend“.
 — — L. 31 f. o.: „1878“ læs: „1877“.
 — 137, L. 15 f. o.: „samtidig“ læs: „fremtidig“.